

και επισωρεύεται, (1) ὥστε κοιμωμένης τῆς διοισίας έχει ὄργανον τὸν ἐγκέφαλον διεγείρεται νέον τι αἰσθήσεων αὐτομάτων σύστημα εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ὁ ἄνθρωπος μεταβαίνει ἐκ τῆς ἡμερινῆς ζωῆς εἰς τὴν νυκτερινήν, ἐκ τῶν ὑλικῶν πραγμάτων εἰς τὰ ὄνειρα καὶ οὕτω γίνεται διορατικὸς τοῦ χρόνου πρὸς τὸ παρελθόν καὶ τὸ μέλλον, περιπολεῖ εἰς ἀπέραντα τόπου διαστήματα καὶ χρησιμολογῶν ὡς Πυθία ἀπαντᾷ περὶ παντοίων, ἢ τοῦλαχιστον περὶ πολλῶν ἀγνωστων εἰς αὐτὸν ὅταν ὑπάρχῃ ἐξυπνος ὑποκειμένων.

Τί ἀπαιτεῖται ἄρα γὰρ διὰ τὰ καταφέρωμεν εἰς ὑπνον τὸν μαγνητιζόμενον; ἐκ μὲν πάσχοντος πεποίθησι σταθερὰ καὶ θέλησις πρόθυμος, ἐκ δὲ τοῦ ἐνεργοῦντος σύντονος σκέψις καὶ προσοχή, εἰς δὲ τὸ περιέχον ἀπόλυτος ἡρεμία καὶ σιωπή. Τὸ ἀποτελεσματικὸν ὅμως ἀναφαίνεται εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον, ἐφ' ὅσον ἡ πράξις ἐπαναλαμβάνεται, ὥστε ἐπὶ τέλους ἀρκεῖ εἰς τὸν σκοπὸν ἓ, μόνον νεῦμα, ἢ καὶ μόνη τοῦ μαγνητιζόντος ἡ δεσποτική, εὐτως εἰπεῖν, καὶ ἀκατασχετος βούλησις.

Τὰ σχήματα, εἴτε αἱ χειροθεσίαι ἀναλογουσι πρὸς τὰς τοῦ ἤλεκτρομαγνητισμοῦ· διότι ἂν λάβωμεν πέταλον σιδηρῶν μεμαγνητισμένων καὶ δι' αὐτοῦ ψηλαφῶμεν ἄλλο πέταλον καταβαίνοντες ἐκ τοῦ κυρτοῦ, ἢ καμπύλου μέρους πρὸς τὰ ἄκρα, τὸ δεύτερον πέταλον τοῦτο μαγνητίζεται παρὰ τοῦ ἄλλου· τοῦναντίον δὲ ἂν ἡ κίνησις γίνῃ ἀπὸ τὰ ἄκρα πρὸς τὴν κορυφήν, ἢ τὸ κύρτωμα, ὁ σιδηρὸς ἀπομαγνητίζεται, ἀποβάλλει δηλ. τὴν μαγνητικὴν του δύναμιν. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος προσηλυτισμένος μὲν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἀποκοιμίζεται, ἀνατριβόμενος δὲ ἐκ τῶν κάτω εἰς τὰ ἄνω διεγείρεται τοιοῦτοτρόπως (2).

Ἄστε κατὰ τὸν Reichenbach πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς φυσικὸς μαγνήτης ἔχων τὸν ἄξωνα ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ εἰς τὸ δεξιὸν πλευρὸν· τοῦτου δὲ δοθέντος αἱ χειροθεσίαι καὶ ψηλαφήσεις τοῦ μαγνητιστοῦ ἔχουσι φυσικὸν τὸν λόγον τῆς ἐνεργείας τῶν. Καθὼς δὲ πλησιαζούσης, ἢ ἐπερχομένης τῆς νυκτός, ἢ τῆς βροχῆς εὐερίγγονται τὰ νέε φύλλα καὶ ἄθη των, ὁμοίως αἱ ἀνωτέρω εἰρημίαι κινήσεις τοῦ μαγνητιστοῦ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῶν ποδῶν συστέλλουσι καὶ συνελκύνουσι τὰ εὐαισθητότατα μέρη τοῦ νευρικοῦ συστήματος. (Jackson. μαθήματα μαγνητισμοῦ ἐν Ἐβλαν, 1851).

Μαγνητίζεται δὲ ὁ ἄνθρωπος ὁσάκις ὁ μαγνητιστὴς ἢ τὸν βλέπει ἀσκαρδαμυκτί, ἢ τὸν ψηλαφᾷ κατὰ μῆ-

(1) Διὰ τοῦτο ψηλαφῶντες πρὸς τὰ κάτω τοὺς βραχίονας, ἢ τὰς κνήμας εὐαισθητοῦ ἀνδρός, ἢ γυναικὸς ὡς ἔλλορτες ἄφθορον τὸ βρυστὸν, αὐτῶν προξενῶμεν ἐρεθιστικὴν τινα τραχύτητα, ἐν ᾧ ψηλαφῶντας πρὸς τὰ ἄνω ἐκ τῶν κάτω ἀποκαθεστῶμεν τὸ βρυστὸν εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ἰσορροπίαν.

(2) Διὰ τοῦτο καταπραϋνοῦνται καὶ εὐχαριστοῦνται τὰ ζῶα, ὅταν τὰ ψηλαφῶμεν ἐπὶ τῆς βίραως ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῆς οὐράς.

κος ἀπὸ κεφαλῆς εἰς ποδῶν· τοῦτους τοὺς μεταχειρίζονται ὁ D. Elliotson, ὁ Asburne μαθηταὶ των· ὁ Darlins διατάττει τὸν ἄνθρωπον ἐνταμένην εἰς νόμισμα κείμενον εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ὁ δὲ Braid παραγγέλλει τὸν μαγνητιστὴν νὰ βλέπῃ ἀσκαρδαμυκτί εἰς τὴν ἄκρην τῆς τῶν χρωστήρων· οἱ δὲ μάγοι τοῦ Καίρειου τῆς τῆς προτρέποντες τοὺς νέους καὶ τὰς νεύρας βλέπωσι τινὰς βανίδας μέλανος ἡνωμένας τῆς παλάμῃν· τέλος οἱ φοκίροι τῆς Ἰνδίας ἐθουσιώδως μοίως προσηλυτῶντες ὅλον τὸν οὖν εἰς τὸν Θεόν.

Ἄλλ' ὁ ἐξησκημένος καὶ εὐφυῶς πως ἔχων τὸν μαγνητισμὸν μαγνητίζει ἐνίοτε καὶ μακροβόλους τῆς φαντασίας καὶ θελήσεώς του, εὐτως Esdaile ἀπεκοιμῶσιν ὡς ἄγαλμα καὶ ἔρριψιν καταληπτῶν τινα τυφλῶν

Τὸ νευρικὸν βρυστὸν διαφέρει τοῦ ἤλεκτρομαγνητικοῦ καθότι τοῦτο ἐμποδίζεται ὑπὸ τῶν μὴ μεταλλικῶν σωμάτων, ἐν ᾧ τὸ μαγνητικὸν διαχωρεῖται διὰ τὴν κίνησιν, ὅλης μάλιστα συνεχοῦς, ὀλιγότερον δὲ διὰ τῆς ἰσότητος καὶ διακεκομμένης· ἀλλὰ φέρει πολλάκις ἀμυδρῶς φωτεινὸν καὶ αὐτὸ εἰς τοὺς σβήτους τὴν ὕκτα, σπανίως δὲ καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ νευρικοτάτους, ὅταν τύχῃσι μαγνητιζομένης τοῦτο φέρει τὰ χρώματα τῆς ἰριδος, εὐρίσκει εἰς τὸν ὕλον καὶ γεννᾷται κατὰ πάντα χημικτῆς γειαν. Τινὲς ἐπὶ τῆς νεότητος των καὶ ἐν κινήσει ἐντὸς δωματίου σκοτεινοῦ ἐξαγούτιν ἐκ τῆς στήθους των σπινθηρας κυανίζοντας. Τὰ δύο μάλιστα δὲ αἱ δύο χεῖρες ἐνεργοῦσιν ὡς ἀντικαταστάσεις· πρὸς τὸν ἄνω πρὸς τὸν κάτω πόσοι· περισσεύει δὲ μάλιστα τὸ βρυστὸν εἰς τὰς χεῖρας, τὰ ὄμματα καὶ τὸ στόμα· διὸ τοῦτο τὸ βρυστὸν καὶ οἱ χεῖρες χρητιμῶσιν ἐξιριέτως εἰς τὸν μαγνητισμὸν· καὶ ὁ μὲν ἀρνητικὸς, ἢ ἀρκετικὸς πόσις αἰσθημα εὐάρεστον ὁρότου, ὁ δὲ δυτικὸς, ἢ νόστιμος μόνητος.

Τὸ νευρικὸν βρυστὸν ἀναλογεῖ πρὸς τὸ μεταλλικὸν διὰ τοῦτο πολλοὶ νευρικοὶ δὲν δύναται κομῆθῶσιν, ἂν ἡ κλίνη των δὲν τὸν παραλλήλως τὸν μαγνητικὸν ἰσημερινὸν καὶ δὲν ἔχωσι τὴν κλίσην πρὸς βορρᾶν

Μαγνητισμὸν πράγματα, ὅσον τὸ ὕδωρ αἱ ἄλλοι δὲς δύναται νὰ προξενήσῃσι καὶ καθ' ἑαυτὸ τὸν μαγνητισμὸν· Οἱ μαγνηταὶ καὶ κρύσταλλοι καὶ τὰ μέταλλα πρᾶξουσι τοὺς πόρους.

Γυνὴ ὑποκειμένη εἰς δεινὴν ἡμικρανίαν ἀπέπεσε τοὺς πόρους τῆς ἀμα ἐλάμβανε ἀνὰ χεῖρα· ἀπὸ τῶν σταλλῶν καὶ περιέπιπεν εἰς μαγνητικὴν ὑψηλὴν μεταφέρουσα αὐτὸν ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα ἀπέπεσε τοὺς πόρους του. Ὁμοίως δὲ ὠφελῆσθαι πολλὰκις ὑπάρχει γνωστὸν, τοὺς ρευματικῶς πόρους καὶ εἰς τὴν γυνῆν, προσέτι δὲ καὶ οἱ γαλβανικοὶ κρίκοι· καὶ ἐξ ἐνός μόνου μετάλλου συνίστανται, ὥστε διὰ τὴν γυνῆν κατὰ τοὺς νόμους τοῦ συνήθους ἤλεκτρομαγνητισμοῦ.

Ὁ δόκιμος Mayo ἔφευρε ἐσχάτως ἐργασίαν πλούστιατον ἐνεργοῦν ἐπὶ τοῦ μαγνητικοῦ βρυστοῦ τὸ ἤλεκτρομετρον. Συνίσταται δὲ αὐτὸ ἐκ κλύου μεταλλοῦ, ὅθεν κρέμαται χρυσοῦς διακτύλιος· Ὅταν